

ת"פ 24400/08/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 24400-08-22 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר) ת"פ
60047-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	פלוני (עציר)
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני ובהמשך להליך גישור, והורשע **בחמישה אישומים** בגין ביצוע עבירות אלימות כלפי בת זוגו לשעבר, הגב' ל"מ (להלן: "המתלוננת"), ובהיזק לרכוש במזיד, במהלך החודשים אפריל ועד אוגוסט בשנת 2022. נוסף לכך, נותן הנאשם את הדין בגין הפקעת צו של"צ שהוטל עליו בת"פ (רמלה) 60047-11-20 גזר דין מיום 11.4.2021, בגין הרשעתו בעבירת איומים כלפי המתלוננת, ומשביצע חלק מעונש השל"צ.
2. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג במשך כ-4 שנים, והתחתנו בחודש יוני 2022. בעת הרלוונטית לכתב האישום, ניהלו השניים פיצרייה ב.....(להלן: "הפיצרייה").
3. **מהאישום הראשון** עולה כי ביום 15.5.2022 בשעה 19:00 בהיות הנאשם והמתלוננת יחד עם אמה של המתלוננת במטבח שב....., התגלע ויכוח בין בני הזוג במהלכו ניסה הנאשם לקחת את הטלפון הנייד של המתלוננת מידיה בעודו מכופף את גופה כלפי מטה. הטלפון נפל אל הרצפה והנאשם נטל אותו. לאחר מכן, אחז הנאשם בראשה של המתלוננת וסכר את פיה עם ידו. אמה של המתלוננת הפרידה ביניהם, והרחיקה את הנאשם מהמטבח. אז נטלה המתלוננת סכין, הצמידה אותו לצווארה ואמרה לנאשם שאם הוא יפגע בה שוב, היא תפגע בעצמה.
4. הנאשם חזר אל המטבח והמתלוננת שוב נטלה את הסכין, והחלה לחתוך את ידה הימנית. בתגובה, תקף אותה הנאשם בשלוש מכות אגרוף בכתפה השמאלית, והוציא את הסכין מידה. לאחר מכן, החל ויכוח בין המתלוננת לאמה, במהלכו לפת הנאשם בידו את צווארה של המתלוננת, ובידו השנייה סכר את פיה. בהמשך ניקה הנאשם את משטח העבודה במטבח עם נייר מגבת, ודחף אותו לפיה של המתלוננת, חרף התנגדותה. הנאשם סטר למתלוננת פעמיים, נטל את משקפי השמש מראשה, שבר אותם וזרק לפח. לאחר מכן, שב ואחז הנאשם בעורפה של המתלוננת ועם ידו השנייה, סכר את פיה. סמוך אחר כך, חיבק הנאשם את המתלוננת וביקש את סליחתה.
5. כתוצאה ממעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות בדמות סימנים כחולים על כתפה השמאלית, ובידה הימנית, ולפיכך הורשע הנאשם בעבירות של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לפיסיקף לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.
6. **מהאישום השני** עולה כי ביום 14.5.2022 בשעה 20:45, נטל הנאשם מידה של המתלוננת בחוזקה את

- הטלפון הנייד שלה, הכה בו על דלפק הפיצרייה, וזרק אותו לעבר שמשות הפיצרייה, וזו התנפצה. לפיכך הורשע הנאשם בעבירה של היזק במזיד לרכוש, לפי סעיף 452 לחוק העונשין.
7. **מהאישום השלישי** עולה כי ביום 4.5.2022 בשעה 14:00, בזמן ששהו הנאשם והמתלוננת בפיצרייה, התגלע ביניהם ויכוח, אז ניסה הנאשם ליטול את הטלפון הנייד של המתלוננת מידה, וכשלא הצליח, משך אותו מידה ואחז בעורפה. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת סתם כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
8. **מהאישום הרביעי** עולה כי בחודש יוני 2022, בהיותם בפיצרייה, תפס הנאשם את המתלוננת בשערות ראשה, משך אותה ובעט ברגלה. בגין מעשה זה הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת סתם בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
9. **מהאישום החמישי** עולה כי בחודש אפריל 2022 במהלך ויכוח בין השניים בפיצרייה, נטל הנאשם סכין מטבח, ניגש את המתלוננת והצמידו לצווארה, ועם ידו השנייה תפס בכתפה ואמר לה שהוא ירצח אותה. במעשיו אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירות תקיפה סתם בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ובאיומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

10. ב"כ המאשימה עוה"ד ענבר סיימונס, הפנתה לערכים המוגנים בגין עבירות אלימות כלפי בת זוג, וטענה שיש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אירוע, באישום הראשון בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל; באישום השני, השלישי והרביעי, מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל; ובאישום החמישי, למתחם הנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר בפועל.
11. הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה, כי מעשי הנאשם הלכו והסלימו עם הזמן, וביחס לכתב האישום משוא הפקעת צו השל"צ, שם הורשע הנאשם באיומים מילוליים בלבד. כן נטען שמשנה חומרה יש בכך שהנאשם ביצע את מעשיו הקשים בפיצרייה המשותפת של בני הזוג, ללא רסן בזמן שכל עובר אורח יכול היה להיכנס אל העסק.
12. עוד עמדה ב"כ המאשימה על אלמנט ההשפלה שחוותה המתלוננת מצד הנאשם, למשל בכך שדחף לפיה נייר מגבת מלוכלך, ומשום שחטף מידה את טלפון הנייד שלה, ושבר אותו.
13. בהתייחס לגזירת העונש טענה ב"כ המאשימה, שיש לקבוע אותו במחצית מתחמי הענישה, ולהשית מאסר חלף עונש השל"צ שהופקע בגין הרשעתו הקודמת של הנאשם בעבירת איומים, במצטבר ובהתאם למתחם שנקבע זה מכבר, וכן להפעיל את המאסר המותנה למשך 3 חודשים במצטבר, כך שסה"כ יושתו על הנאשם 52 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת.
14. באי כוח הנאשם עוה"ד ניר זנו ועוה"ד זהבה קרן, טענו שאין כל בסיס לעתירת המאשימה לעונש, שמנותקת מהענישה הנוהגת בעבירת דומות, וביקשו לדחות אותה מכל וכל. הסניגורים טענו כי בראש ובראשונה יש לתת משקל משמעותי להודאת הנאשם במיוחס לו, שניתנה לאחר ניהול הליך גישור, במהלכו הוצגו ראיות המלמדות על קושי להסתמך על דברי המתלוננת בלבד. משמע שהנאשם חסך זמן רב מזמנו של בית המשפט, וחשוב מכך נטל אחריות כנה ומלאה על מעשיו, וחסך את עדות המתלוננת ואמה. ב"כ הנאשם הדגיש את גילו הצעיר של הנאשם, את העובדה שהוא מעולם לא ריצה עונש מאסר ועתה הוא עצור לראשונה בחייו משך תקופה ארוכה, דבר שנותן בו את אותותיו.
15. אשר לעתירת המדינה, טען הסניגור כי מבלי להקל ראש באישום הראשון, הרי שהחבלות שנגרמו למתלוננת קלות, ולכן יש להתייחס אל האישום הראשון במידה הנכונה, לא כל שכן ביחס ליתר העבירות בכתב האישום,

שחלקן ברף נמוך ביותר ונוגעת לעבירות היזק לרכוש בלבד.

16. בהתייחס להפקעת השל"צ הסביר הסניגור שהנאשם ביצע רק חלק משעות שהוטלו עליו, מאחר שהיה עריק מצה"ל, ולא הצליח לסיים את עונשו. נטען כי לו בקשת שירות המבחן להפקעת השל"צ הייתה נידונה לבדה, דינו של הנאשם היה נגזר לקנס בלבד, חלף השל"צ.
17. הוסיף ב"כ הנאשם והסביר את הלך הרוח שעמד מאחורי המעשים שביצע הנאשם, וטען כי בין הנאשם למתלוננת שרר מתח בלתי פוסק, שהתגבר בתקופת הקורונה, והעובדה שהם עבדו יחד באותו עסק לא תרמה למערכת היחסים שלהם. הסניגור הסביר כי כשהיה הנאשם עריק הוא התקשר למתלוננת מהכלא הצבאי והודיע לה על רצונו להתגרש ממנה, אז החלה ההידרדרות ביחסיהם.
18. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם בן למשפחה טובה, שני הוריו אנשים נורמטיביים שעובדים כדי לפרנס את משפחתם, והוא נאבק כדי להתגייס לצבא, בשל פטור שהיה לו.
19. לסיכום עתרו באי כוח הנאשם לקביעת מתחם ענישה כולל שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, ולגזירת עונש באמצע המתחם, כך שיושת על הנאשם מאסר בפועל למשך 12 חודשים.
20. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, סיפר שהמעצר קשה עבורו וזר לו, וכי הוא נמצא במקום "הכי שפל" בחייו, וברצונו לעלות למעלה. הוסיף ואמר, שברצונו להשתחרר מהמאסר וללמוד, מאחר שהבין שהוא לא יכול לנהל עסק עצמאי. אשר למתלוננת נמסר שהם לא בקשר, ומנהלים הליך גירושין.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

21. מעשי אלימות של איש כלפי בת זוגו פוגעים בזכות האישה לשלמות גופה ונפשה, לכבודה, לחירותה לנהל את חייה כראות עיניה, עד כדי פגיעה בליבת ביטחונה האישי והערכתה העצמית. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלו, המחייבת דרך כלל הטלת ענישה מחמירה במטרה להעביר מסר ברור של הוקעת המעשים האלימים והרתעה מפניהם, וכדי למגר תופעה מכוערת ונפסדת זו, שלא פעם תוצאותיה קשות.
22. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:
" [...] **אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021)).**"

23. ועוד ראוי להזכיר את דברי כב' השופט ס' גובראן (כתוארו אז) בע"פ 792/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה

הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית".

24. ולעניינו, בין הצדדים מחלוקת בשאלת קביעת מתחם אחד או ריבוי מתחמים לכל אירוע בנפרד. בסוגיה זו מצאתי לקבל את עתירת ההגנה לקביעת מתחם כולל, בשל קיומה של זיקה הדוקה בין האישומים, לנוכח ביצועם כלפי אותה המתלוננת, בתוך תקופה קצרה באופן יחסי, אף אם דרגות חומרה שונות. עם זאת יובהר, כי קביעת מתחם ענישה אחד אין משמעה נקיטת ענישה מקלה יותר, שהרי ממילא יש להתחשב במספר המעשים הפליליים שביצע הנאשם, בטיבם ובנסיבותיהם, וריבויים משווה להם מידה נוספת של חומרה. מה גם שבקביעת מתחמים נפרדים העונש לא נגזר כחישוב אריתמטי, אלא בראייה כוללת של המעשים הפליליים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) וע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018)).

25. בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם הובילה אותי למסקנה, כי מידת הפגיעה שהוא פגע בערכים המוגנים **ממשית**. אין חולק, כי המקרה החמור באופן ניכר מתואר באישום הראשון, ולפיו ביצע הנאשם שרשרת מעשים כלפי המתלוננת. אך גם האישומים הרביעי והחמישי, אינם ברף נמוך, היות שהנאשם היכה את המתלוננת בפרץ אלים. מכתב האישום מצטייר תמונה קשה לפיה הנאשם פרק את עצביו על המתלוננת, שבר לה את הטלפון הנייד, איים עליה באמצעות סכין שהצמיד לצווארה, והכה אותה לא פעם תוך ביזויה והקטנתה. הנאשם לא עצר להתבונן על תוצאות מעשיו הפוגעניים כלפי המתלוננת ושב והכה אותה, בתוך תקופה קצר של מספר חודשים, פעם אחר פעם תוך הסלמה של האלימות שהפגין כלפיה. מניה וביה ההשלכות של מעשיו הנאשם כלפי המתלוננת - גם היא אישה צעירה, לא פגעו רק בגופה, אלא כאמור גם בנפשה, ומכאן חומרתם הממשית.

26. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בנות זוג רחב. במקרים הפחותים בחומרתם נעה הענישה ממאסרים מותנים ושל"צ, במקרי הביניים במאסרים בעבודות שירות, ובמקרים החמורים הענישה כוללת מאסרים בפועל לתקופות ממושכות. במקרים דומים, בהם הורשעו נאשמים בגין מסכת אירועי אלימות, הוטלו עונשי מאסר לריצוי בפועל, חלקם לתקופות ממושכות, כפי שניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 21079-01-23 **מהגרפטה נ' מדינת ישראל** (6.3.2023) (טרם פורסם) התקבל ערעור על חומרת העונש שהושת על נאשם נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן הכולל 7 אישומים של עבירות אלימות כלפי אשתו, אשר כללו אלמנט מרכזי של ביזוי ושליטה, לצד עבירות אלימות נוספות של תקיפה סתם, תקיפת שוטר, היזק לרכוש במזיד ואיומים. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 30-50 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם עונש מאסר למשך 34 חודשים. בית המשפט המחוזי הקל מעט בעונשו של הנאשם, והעמידו על 30 חודשי מאסר.

ב. ברע"פ 6967/22 **דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע על יסוד הודאתו בשני אישומים של אלימות כלפי בת זוגו, בגין איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בעת היותו תחת השפעת אלכוהול, משך הנאשם בשערותיה של המתלוננת, דחף אותה וכיבה עליה סיגריה, ולאחר מכן סטר לה, הטיח את ראשה בדלת ואיים שירצח אותה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ולאור העדר עבר פלילי, הודאה ותסקיר שלילי מטעם שירות מבחן, גזר עליו 13 חודשי מאסר בפועל.

ג. ברע"פ 10162/16 **ואקנין נ' מדינת ישראל** (23.1.2017), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד, פציעת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שירק על המתלוננת, חנק אותה בידו, היכה בפניה, כיבה עליה סיגריה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה, משך בשיערה והטיח את ראשה בשפת

הכביש. בית המשפט השלים השית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסרים מותנים במצטבר, ועונשו (לאחר שהוקל מעט בערעור) עמד על 40 חודשי מאסר.

ד. ברע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (10.2.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, בשתי עבירות איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, בכך שתקף את המתלוננת בביתה, ניפץ את מכשיר הנייד שלה, היכה בפניה, משך בשיערה, בעט ברגליה והכה באמצעות ידיו בפניה ובראשה. הנאשם גרם נזק לדלת הכניסה לבית ואיים לפגוע במתלוננת. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשים, וגזר על הנאשם שעברו הפלילי מכביד, עונש מאסר למשך 24 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם הקל בעונשו והוא הועמד על 18 חודשי מאסר בפועל.

ה. ברע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.5.2015), נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע לפי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם כלפיה, ובהיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר לזוגתו וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה, ובמקרה נוסף היכה אותה עם חגורה על ישבנה לאחר שהפשיל את מכנסיה. תסקיר שהוגש מאת שירות המבחן היה חיובי בעיקרו, והמליץ על ענישה חינוכית לנאשם. בית משפט השלום בתל-אביב קבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש נדחו.

ו. ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום קבע מתחם בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעור שהגיש הנאשם על חומרת ובקשה לרשות ערעור, נדחו.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020), נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה, הכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר, לחובתו שתי הרשעות בגין אלימות מבית משפט לנוער, ונוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

ח. ברע"פ 2486/19 נאטור נ' מדינת ישראל (11.4.2019), נדון הנאשם שלחובתו עבר קודם דומה, שהורשע בהתאם להודאתו בארבע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום בכפר סבא קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשים, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית, בהתחשב בהליך שיקום ממשי וממושך שעבר הנאשם. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד קיבל את ערעור המדינה, הבהיר כי מדובר במסכת אלימות חוזרת ונשנית ברף גבוה, שאינה מצדיקה סטייה מהמתחם לקולה עד כדי הימנעות ממאסר בפועל, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, החמיר בעונשו של הנאשם והעמידו על 12 חודשי מאסר בפועל, בחריגה לקולה מהמתחם משיקולי שיקום. בקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ט. בעפ"ג (מרכז-לוד) 14567-01-20 **מדינת ישראל נ' פלוני** (9.3.2020) (לא פורסם), נדון נאשם שהורשע על-פי הודאתו בגין חמישה אישומים של מסכת עבירות אלימות כלפי אשתו, לרבות בעת שהייתה בהיריון, וכן כלפי ילדיו. באישום אחד תקף הנאשם את המתלוננת באופן חוזר ונשנה תוך כדי נהיגתו ברכב, ופגע באקראי גם בבנם התינוק. בארבעה אישומים נוספים הורשע בגין אירועי אלימות הכוללים סטירה וסגירת פיה של המתלוננת, הכאתה באגרוף ברגלה בעת שהייתה הרה, השלכת ספר לעברה וסטירה בפניה של בתו הקטינה. לחובת הנאשם עבר פלילי מתון, והוא סרב לקבל טיפול אף שנעשה ניסיון לשלבו בהליך גמילה בשל התמכרותו לאלכוהול. לעניין העונש העידה המתלוננת כי היא מבקשת לשקם את חייהם הזוגיים. בית המשפט החמיר בעונשו של הנאשם, בצינו כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, והעמידו על מאסר בפועל למשך 24 חודשי מאסר בפועל, חלף 13 חודשים שנגזרו בבית משפט השלום.

27. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיהן, במשך תקופה של מספר חודשים, בהסלמה בחומרתם עד כדי האירוע החמור המתואר באישום הראשון, ותוך שנתתי דעתי לאלמנטים של שליטה, וביזוי שהפגין הנאשם כלפי המתלוננת, ובהשפעתם עליה עד כדי פגיעה עצמית, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם למסכת העבירות בעניינו נע בין 14 ל- 30 חודשי מאסר בפועל.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

28. הנאשם צעיר בן 25, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו ובכך חסך את שמיעת ההוכחות, ובכלל זאת את שמיעת עדות המתלוננת ואמה, עם כל הקושי והמורכבות הכרוכים בכך. כפי שטען ב"כ הנאשם יש ערך רב להודאת הנאשם על המסר הנלווה לה כלפי המתלוננת וכולי עלמא.

29. בנוסף לשיקולים הללו, מטרידה במיוחד שאלת **המסוכנות** הנשקפת מהנאשם לביצוע עבירות דומות במסגרת קשר זוגי כזה או אחר. אומנם, עברו הפלילי של הנאשם מתון, אולם עונש המאסר המותנה הוטל עליו ביום 11 באפריל 2021, כשנה לפני ביצוע העבירות דנן, כלפי אותה מתלוננת. משמע, שההליכים שהתנהלו נגדו אז, ועונש המאסר המותנה לא היה בהם להרתיעו. ונהפוך הוא, העבירות שביצע הנאשם בנסיבותיהן הלכו והחמירו מעת לעת.

30. בהעדר תסקיר שלא התבקש בנוגע לנאשם, ניתן ללמוד על הסיכון ממנו מהאישום הראשון אשר מצביע על צרכי שליטה של הנאשם במתלוננת; פרצי אלימות קשים שבוצעו בפיצרייה, מקום אליו היו יכולים להיכנס עוברי אורח, והדבר לא הרתיעו, והן משום שבוצעו בחלקם בנוכחות אמה של המתלוננת ובמקרה אחר בפני עובד בפיצרייה. הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו - אף אם אניח כי הליך המעצר הממושך לראשונה בחייו נותן בו את אותותיו, אין משמעות הדבר כי הוא למד לשלוט בכעסו בהעדר טיפול, או שהוא שינה את תפיסתו הבעייתית ביחסי הכוחות בינו לבין המתלוננת - או כל אישה אחרת. כל אלו אומרים דרשני ומשפיעים על קביעת העונש בתוך המתחם.

31. לכך יש להוסיף את העובדה כי הנאשם לא ניצל לטובה את הענישה השיקומית שננקטה נגדו בגזר דינו מיום 11.4.2021 אז הושת עליו מאסר על תנאי, 200 שעות של"צ וצו מבחן. מהתסקיר שהוגש בתיק השל"צ נלמדים קווים מניפולטיביים של הנאשם.

32. לנוכח כל האמור, במכלול השיקולים דלעיל, נכון לאמץ את עתירת הצדדים לקבוע את עונשו של הנאשם באמצע מתחם הענישה. וכן אתן דעתי, במידה מתונה, להפקעת השל"צ בגין הרשעתו בעבירת אימים על המתלוננת.

33. בסופו של דבר אומר, כי העונש שמצאתי לגזור על הנאשם אינו מקל, אך לטעמי הוא הולם את מכלול הנסיבות והעבירות בהן הורשע הנאשם, ויש לקוות כי בתקופת מאסרו ישכיל הנאשם לעבור הליך טיפולי, שיפחית את מסוכנותו לאלימות זוגית.

לנוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 22 חודשים.
- ב. עונש המאסר על תנאי שנגזר על הנאשם בת"פ (רמלה) 60047-11-20 ביום 11.4.2021 למשך 3 חודשים, יופעל במצטבר לעונש המאסר שגזרתי על הנאשם, כך שסה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל למשך 25 חודשים מיום מעצרו (ובניכוי ימי המעצר לפי רישומי שב"ס בשני התיקים שבכותרת).
- ג. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות כלפי בת זוג, למעט עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. הנאשם ישלם פיצויים למתלוננת בסך 7,500 ₪, וזאת החל מיום ב- 15 תשלומים שווים החל מיום 1.6.2023, שיועברו למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה למזכירות בית המשפט.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ד אדר תשפ"ג, 07 מרץ 2023, בנוכחות המאשימה, עו"ד ענבר סיימנוס, הנאשם ובאי כוחו עוה"ד ניר זנו ועוה"ד זהבה קרן.